

mindre skibe har intet at bemærke til forslaget. I den førstnævnte organisations erklæring fremhæves, at udtrykket „uberygtet“ i sønæringsloven efter den hidtidige praksis har givet anledning til en række meget hårde afgørelser. — I en fælleserklæring fra Dansk styrmandsforening, Maskinmestrenes forening og Den almindelige danske skibsførerforening udtaler disse organisationer, at der for skibsføreres, styrmands og maskinmestres vedkommende altid er tale om så betroede stillinger, at man må kræve en „pletfri vandel“.

Handelsministeriet har tiltrådt de sidstnævnte organisationers erklæringer og henstiller, at sønæringslovens vandelsbetingelser affattes på samme måde som i næringsloven.

Justitsministeriet har ikke i det således fremkomne fundet grundlag for at ændre forslaget, hvorefter der ikke opstilles vandelskrav for udøvelsen af sønæring.

Til § 10.

Efter henstilling fra indenrigsministeriet har man bevaret reglen i lægelovens § 5, stk. 7, 2. pkt., hvorefter anklagemyndigheden skal give sundhedsstyrelsen meddelelse om domme, ved hvilke læger (efter forslaget i medfør af straffelovens § 79, stk. 1) frakendes retten til at udøve lægegerning. Bestemmelsen var i det oprindelige forslag foreslået ophævet, da den omtalte pligt for anklagemyndigheden følger af § 5, stk. 7, 2. pkt., i lov nr. 182 af 23. juni 1932 om sundhedsvæsenets centralstyrelse.

Til § 12.

I det oprindelige forslag til ændring af apotekerloven var det anset for unødvendigt at optage en henvisning til de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte straffbare forhold som grund til udelukkelse fra at opnå apotekerbevilling, idet opfyldelse af de fastsatte betingelser for at opnå bevilling ikke giver ret til at opnå denne, og idet kravet om „udadeligt forhold“ i den pågældendes tidligere virksomhed blev opretholdt.

Under hensyn til, at det endnu i en overgangsperiode kan forekomme, at en apoteker har ret til at forbeholde en bestemt person (enke, barn eller svigerbarn) at få bevillingen efter hans fratrædelse eller død, har man imidlertid fundet det rettest at foreslå samme regel om udelukkelse på grund af straffbare forhold som i lægeloven og tandlægeloven, hvilket også straffelovskommissionen havde foreslået.

Til § 13.

Det foreliggende forslag indeholder i modsætning til det oprindelige en udtrykkelig henvisning til straffelovens § 79, der giver hjemmel til ved en straffedom at frakende en jordemoder retten til at praktisere. Denne tilføjelse er begrundet med, at jordemoderlovens § 15, som i stk. 1 omhandler administrativ frakendelse af retten til at praktisere, efter indenrigsministeriets opfattelse udtømmende bør angive, hvorledes retten til at praktisere som jordemoder kan fortabes.

Til § 14.

Efter henstilling fra indenrigsministeriet har justitsministeriet nu foreslået, at man i sygeplejerskelovens § 4, stk. 3, der omhandler indenrigsministeriets adgang til for en bestemt tid eller for bestandigt at fratage en person retten til at kalde sig autoriseret sygeplejerske, sletter ordene „eller når hun ved sit levned findes at vække offentlig forargelse“. Denne ændring anses som en naturlig konsekvens af, at „hæderlig og sædelig vandel“ efter forslaget ikke længer opstilles som betingelse for at opnå bevis som autoriseret sygeplejerske.

Til § 15.

Handelsministeriet anser forslaget til ændring af aktieselskabsloven for betænkeligt og anfører herved dels hensynet til aktieejernes sikkerhed, dels hensynet til kreditorerne og til de i selskaberne beskæftigede funktionærer og arbejdere.

Industrirådet har udtalt, at udtrykket „uberygtet“ bør bibeholdes. Danske bankers fællesrepræsentation har henledt opmærksomheden på, at de gældende regler yder en beskyttelse, som er „af ikke uvæsentlig betydning ved bankernes kreditgivning“.

Vedrørende det om aktieejernes sikkerhed anførte henvises til betænkningen side 32. For kreditorerne vil formentlig selskabets økonomiske soliditet i højere grad end bestyrelsens eller direktionens personlige forhold være afgørende. Selv om også kendskab til ledelsens personer kan være af betydning for bankernes kreditgivning, forekommer det justitsministeriet lidet troligt, at bankerne ved spørgsmål om finansiering i noget væsentligt omfang skulle lægge vægt på, om der i ledelsen af et selskab måtte findes personer, der er straffet. En mere indgående vurdering af de pågældendes personligheder vil formentlig normalt finde sted.